

dersøgelser) kommer til at gælde for manuel videregivelse af personoplysninger mellem forvaltningsmyndigheder.

Herved bliver reguleringen af manuel videregivelse af personoplysninger mellem forvaltningsmyndigheder i forbindelse med statistiske eller videnskabelige undersøgelser omfattet af samme lov, som i øvrigt (generelt) kommer til at gælde for manuel videregivelse af personoplysninger mellem forskellige forvaltningsmyndigheder. Udvalget peger i den forbindelse på, at bestemmelsen i persondatalovens § 10 i alt væsentligt svarer til, hvad der følger af reglerne i forvaltningslovens § 28, stk. 2, nr. 3 og § 30.

Forskellen mellem de to regelsæt består således navnlig i, at videregivelse af oplysninger behandlet i forbindelse med statistiske eller videnskabelige undersøgelser efter persondataloven kræver forudgående tilladelse fra tilsynsmyndigheden. Endvidere følger det af persondatalovens § 10, stk. 2 og 3, at disse bestemmelser - i modsætning til forvaltningslovens § 30 - også omfatter ikke-fortrolige oplysninger. Udvalget forudsætter i den forbindelse, at der ikke med kravet i persondatalovens § 10, stk. 3, om forudgående tilladelse fra tilsynsmyndigheden - således som dette krav er udmøntet i Datatilsynets praksis - tilsigtes nogen indskrænkning af den eksisterende (materielle) videregivelsesadgang efter forvaltningslovens § 30.

Udvalget anbefaler endvidere, at persondatalovens § 11, stk. 1, om offentlige myndigheders adgang til at behandle - herunder videregive - oplysninger om personnummer med henblik på en entydig identifikation eller som journalnummer også bør gælde for manuel videregivelse af personoplysninger mellem forvaltningsmyndigheder. Udvalget har i den forbindelse anført, at der ikke hermed er tilsigtet nogen ændring af den eksisterende adgang efter forvaltningsloven til at videregive oplysninger om personnummer. Oplysninger om personnummer vil således fortsat kunne videregives, når der er et sagligt behov herfor, hvilket i praksis vil være tilfældet i forbindelse med anvendelse af personnummer med henblik på entydig identifikation eller som journalnummer.

2.1.2.2.1.2.4. Samlet set er det således udvalgets opfattelse, at adgangen til manuelt at videregive personoplysninger - såvel fortrolige som ikke-fortrolige - mellem forvaltningsmyndigheder bør være omfattet af reguleringen i persondatalovens § 5, stk. 1-3, §§ 6-8, § 10 og § 11, stk. 1.

Som en konsekvens heraf bør bestemmelsen i forvaltningslovens § 30 (om videregivelse af fortrolige oplysninger, der udelukkende er indhentet med henblik på statistiske uddrag eller som led i en videnska-

belig undersøgelse) efter udvalgets opfattelse ikke længere omfatte videregivelse af personoplysninger mellem forvaltningsmyndigheder, idet det (som nævnt) i stedet bør være persondatalovens § 10, der regulerer denne form for videregivelse som led i videnskabelige og statistiske undersøgelser. Anvendelsesområdet for bestemmelsen i forvaltningslovens § 30 vil derved fremover alene være videregivelse af fortrolige oplysninger om juridiske personer mv. til forskningsbrug.

2.1.2.2.1.3. For en nærmere omtale af udvalgets overvejelser og anbefalinger i relation til spørgsmålet om kriterierne for videregivelse kan i øvrigt henvises til betænkningen, side 55-60.

2.1.2.2.2. Juridiske personer

For så vidt angår reguleringen af spørgsmålet om videregivelse af fortrolige oplysninger om juridiske personer, finder udvalget, at det bør fastholdes, at persondataloven som det helt klare udgangspunkt kun bør gælde for behandling af personoplysninger, og således kun undtagelsesvis bør omfatte oplysninger om juridiske personer.

I overensstemmelse hermed foreslår udvalget ikke ændringer i forhold til den nuværende afgrænsning i persondataloven. Udvalget bemærker i den forbindelse, at også lovetekniske og systematiske hensyn tilsiger, at reguleringen af adgangen til at videregive oplysninger om juridiske personer ikke flyttes til persondataloven.

Udvalget har på den baggrund foreslået, at videregivelse af oplysninger om juridiske personer som hidtil reguleres i forvaltningsloven.

Som følge af udvalgets anbefaling om, at manuel videregivelse af personoplysninger mellem forskellige forvaltningsmyndigheder reguleres af persondataloven, vil det imidlertid efter udvalgets opfattelse være nødvendigt at foretage visse tekniske tilpasninger af bestemmelsen i forvaltningslovens § 28 for så vidt angår adgangen til at videregive fortrolige oplysninger om bl.a. juridiske personer. Udvalget har i den forbindelse anført, at der - bortset fra spørgsmålet om samtykke til videregivelse af fortrolige oplysninger - ikke er anledning til at foretage en (materiel) ændring af, i hvilke situationer der kan ske videregivelse af fortrolige oplysninger om juridiske personer mv.

Der kan i øvrigt henvises til betænkningen, side 60-62.

2.1.2.2.3. Samtykke

I forhold til spørgsmålet om samtykke til videregivelse af personoplysninger har udvalget peget på, at en konsekvens af at indføre persondatalov-modellen